

Trobada a Montserrat. Dies 7-8 març 2.015

Promocions 1.924/50

El programa es va realitzar tal com va comunicar l'equip de treball. Resumim a continuació, els moments més destacats.

Hi va haver una assistència força concorreguda 17 antics escolans i 12 acompanyants el dissabte dia 7. A l'endemà, varen pujar altres 8. Cal assenyalar d'una manera especial la pujada de l'antic escolà Lluís Mestres i Marcet amb 91 anys complerts i amb molt bon aspecte.

El pare Bernabé Dalmau, -també antic escolà- , ens oferí una xerrada molt documentada sobre els inicis, circumstàncies i esdeveniments inicials del nou papat sota un prisma apostòlic amb pinzellades doctrinals llunyanes de la demagògia i l'espectacularitat. Es evident que aquest Papa s'ha posat els mitjans a la butxaca, però precisament per això, el pare Dalmau va assenyalar el risc que comporta.

En l'aspecte personal, va destacar la seva senzillesa amb contactes externs als apartaments de Santa Marta a on hi viu, renunciant al palau vaticà de l'interior, i la celebració de la missa a la capella de l'indret, el seu esperit d'ordre i disciplina com marquen els principis dels jesuïtes.

Te un llenguatge clar i entenedor .

L'església ha d'impartir tendresa, no anar posant traves recordant preceptes. No cal ser repetitiu sobre l'avortament, l'homosexualitat i els anticonceptius. Es l'obsessió dels que esperen que l'església es defineixi. Ja s'ha definit. Per què s'insisteix tant?

El vot de castedat és un camí que porta a l'austeritat pastoral. La tristesa en la vida pastoral està en la manca del coneixement d'aquesta paternitat.

El mon actual és del consum, és una tristor individualista que brolla del cor avar i la consciència dolorosa. Així, el cor de l'home ja no te espai per els pobres ni escolta la veu de Déu, que mai s'apaga.

Els polítics s'han dedicat a endeutar a la gent, per incrementar el seu poder i establir el vot light perquè els votin i siguin encara més pobres i ells més rics. Les ideologies que fabriquen pobresa, l'església les ha de denunciar.. Només l'educació pot minvar la greu situació del món pobre. Hem d'ensenyar a la gent cóm salvar l'ànima i evitar la pobresa. El capital invertit en forma voluntària és legítim, però si s'inverteix a base de coerció, és il·legítim. L'estat del benestar que diuen els polítics, és solament una resposta a les necessitats dels pobles creats per els mateixos polítics. Per desgràcia, ja no hi ha pobres per ajudar. Els han empobrit permanentment i ara són propietat dels polítics. El més greu és la incapacitat dels medis, que detecten el problema sense analitzar-ne les causes.

Aquest és un resum de la xerrada del P. Dalmau del dissabte a la tarda i l'intercanvi d'opinions del diumenge al matí.

Després de sopar varem tenir com de costum al 8é pis, per cert molt ben condicionat per conferències i sala d'estar per cafè, sala de lectura, xerrades, etc... el coneixement de la situació econòmica de l'Unió. La informació fou molt clara i concisa, com de costum. En aquesta ocasió però, es va assenyalar un dèficit important en els comptes, que malgrat que els ingressos cobreixen les despeses, la situació causada per el 70% dels antics escolans que no aporten cap mena d'ajuda i creen un greuge compartiu amb la resta del 30% que si col·laboren pagant la quota voluntària. Es lamentable que per l' import voluntari de la quota i el volum mínim de la mateixa, s'hagi arribat a aquest extrem. Es va parlar de convocar una assemblea general per aquest concepte i altres pendents, que en el seu moment es comunicarà.

A l'endemà hi va haver l'esmorzar habitual , el col·loqui esmentat amb el P. Dalmau, la Missa Conventual a on en l'ofertori es va anomenar la nostra presència, el dinar amb els 8 incorporats del diumenge i la trobada amb el P. Abat, a la sala d'actes, juntament amb l'Abat emèrit Sebastià i el P. Dalmau. O sigui que els antics escolans érem majoria.

El P. Abat ens comentà la gira de l'escolania per la Xina amb un gran èxit i reconeixement de la qualitat coral dels escolans, les veus i el reflexa de part de la cultura catalana i també com a estímul per els nois i les seves famílies. El greu que paga Montserrat en estar uns dies sense escolans i també per trobar l'equilibri amb les famílies que volen desprendre's el més poc possible dels seus fills. Això cal acceptar-ho d'aquesta manera si volem que l'escolania no desapareixi un dia.

També es va parlar de la qüestió plantejada d'augmentar el nombre d'escolans a 60 per tal de tenir una reserva en el monestir quan hi hagi desplaçaments, i es va optar per la cinquantena , per poder conservar millor la qualitat del projecte actual.

Respecte al nomenament del nou bisbe de Barcelona, no hi ha cap novetat en quan al que ja es més o menys sabut amb els "antics" aspirants: l'Arquebisbe de La Seu, Joan Enric Vives en Salvador Pié.Teòleg, Salvador Taltabull. Bisbe auxiliar de Barcelona i el de La Franja Dt.Omella. El posicionament del papa respecte a aquesta qüestió, també és bastant coneguda. No te una posició clarament presa però ha deixat clar que no s'oposarà a l'elecció de la veu popular. El P. Abat va recalcar que en la última visita "ad límina" del col·legi episcopal espanyol a Roma, va rebre apart la diòcesi Tarraconense es a dir, els bisbes catalans.

Acabat el col·loqui, varem anar al cambril, a on ens acomiadarem de la Verge, després de cantar la Salve i el Virolai. Amb aquest acte es va concloure la trobada.

Raimon Ferret